

Berkan Ulusinan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

22.08.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arayan

Sen güzel günler için senelerce uyuyan
Bekleyip o sıcak günleri soğuk vücutta hapsolan
Sen ki sevgini hak edecek bir fani arayan
Belki de göreceksin beni gözlerinde perdeyi kaldırsan

Benim belki seni onca senelik uykundan uyandıran
Kendini hapsedtiğın zindandan seni kurtaran
Biz ayrı dünyalarda bir olmak için yaratılan
Olur muyuz sence ben sana, sen bana vatan

Berkan Ulusinan

Bekleyen

yıkık duvarlar; üzeri yosunla, nemle kaplanmış turuncu renkte , ömürlerinin iki insan yaşamına denk geldiğini düşündüğüm duvarlar.
güneş ışığını nasıl da kesiyorlar, oysaki gün tüm kırağının üzerine bir alev kasırgası gibi yağacak bıraksalar.
çimenlerin kokusu alınmıyor daha, ancak o büyük alev topunun çimleri büründükleri gri renkten yeşile çevirişini seyrediyorum.
ağaçların nefeslenmesini, kuşların gün ışığıyla yavaştan uyanmasını ve o güzel melodileri duyacağım zamanı bekliyorum.
bekliyorum ömrüm boyunca beklediğim gibi, ama sorsalar ne bekliyorsun diye cevap veremem
belki bir huzur benim beklediğim belki farklı bir şeyler daha önce yaşamadığımdan, belki de aşkı bekliyorum
belki de bundandır öfkem, asabiyetim belki de sıkılmışımdır aynı yolları aşmaktan aynı konulardan aynı mekanlardan
belki de sıkılmışım besbelli dünyadan, bir bilinmezi özlemek nedendir yoksa, hiç görmediğin yaban elleri rüzgarın sesini denizin kokusunu baharın insana huzur veren neşesini beklemek nedendir yoksa,
belki de gerçeğe özlem duyuyorumdur
belki de ölmek istiyorumdur, belki ölünce çürüyen etim ölen hücrelerim ve yok olan her bir atomum o güzel günleri görmeme yarayacaksa
bunlara değmez mi? ,ölmeye değmez mi?, o gün ışığının vurduğu çime karışıp, turuncu tuğlaları kaplayan yosun olup, kuş yuvalarının bulunduğu ağaç olup belki de emekçi arıların bal yapmak için üstüne konup nasiplendiği çiçek olup o müthiş bahar manzarasına bir faydam olsa, belki daha mutlu olurum şimdi olduğumdan
belki insan olurdum gidince bu dünyadan, sevdiklerim beni sevdiklerini düşündüklerim olmadan, yalansız, çıkarsız bir dünya belki ben olmadan.Belki de sana daha yakın olurdum o zaman , belki yolda görürdün beni bir papatya olurdum sana, hoşlandığın biri için koparırdın yapraklarımı, belki altımda dinlenirdin soluklanırdın bir söğüt ağacı olduğumda, belki baharda dallarımdan polenler takılırdı saçlarına, belki o zaman daha fazla yararlı olurdum sana. Mevsimini bekleyen, büyümek yeşermek isteyen ,o baharı en ön saftan görmek isteyen bir ağaç gibi bekledim, bizim mevsimimizi, günü gelene kadar da asla çiçek vermedim, Ben sende beni Sen bende seni bitirdin.

Berkan Ulusinan

Beni

Bekler miydin Beni
Toprağın yađmuru beklediđi gibi
Geri Gelmeyeceđimi Bilsen de
Sonsuza Kadar Sever miydin Beni
Ruhum Bedenimden Ayrılsa Bile
Hatırlar mısın mazide kalmış gölgemi

Berkan Ulusinan

Duam

Normal mi sana bakınca gözlerinde kaybolmam
Düşüncelerimi şarap rengi dudaklarında aramam
Benliğimi, hislerimi, kimliğimi unutmam
Belki de sensin yıllardır kabul olmayan o duam

Berkan Ulusinan

Fidan

Biz fidandık, açmayı bekleyen, gününü, mevsimini bekleyen bir toprakta yan yanaydık, koyun koyuna açma hayalleri kuran iki küçük fidan, o beklenen mevsimler geldi çattı ancak ne sen ne de ben yeşerdik filizlendik, sıkıntıyı mevsimde aradık seninle kafalar patlatıp, güya biz tamamdık da mevsimlerde vardı bir şeyler, kaç mevsim geçti üzerinden ne yağmurlar yedik ne rüzgarlara direndik o yaşama hevesimizi alan karların ardından baharın hayat veren nefesini hissettiğimde ümitliydim önceki mevsimler gibi olmayacağından bu mevsimin, bizim için yine umutlandım yine umutlandık bu sefer filizlenecektik seninle mevsimler sonra dallarımız birbirimizden destek alacak yükselecek birbirine karışacaktı zamanı gelmişti güya, ancak sorunun mevsimlerde olmadığı belli olduğunda, fark ettim ki biz aslında birbirine zıt olan iki farklı fidanlarız sadece, ne umutlarımız vardı oysa ki seninle ama biz seninle bir olduk mu sadece kurumuş birkaç dalız sadece, birbirimize ihtiyacımız olduğunu düşündüğümüz yalanıyla yüzleştığımızde artık bahar başka göründü gözüme, beklenen bulutları yırtarak üzerime düşen güneş baharın bana can veren ılık nefesi kuşların dinlerken sarhoş eden ezgileri, bitkilerin kokusu başka göründü bana ve o gün anladım, sensizken yaşama tutunuyorum hayatın tadını alıyorum o zaman anladım ki ben kuru bir dal olarak kalmak istemiyorum.

Berkan Ulusinan

Gerçeklik

şu gerçeklik algısında yanlış olmadığını düşündüğüm tek şeydin, ancak fark edilen o ki yanlışlarla kurulu düzende sende gerçeklik algısıyla baş etmeye çalışan başka bir yanlışsın sadece. Her şeyin bir nedeni ve sonucu olduğu gibi her şeyinde yansıması vardır, sadece yaptıklarının karşılığını görmek istemeyen gerçek sevginin sahibidir, ve bu kişiler sevmeyi sevilmeyi hak edenlerdir, karşıdaki zat o yüce şahsiyetlerden olmadığı için kusura bakma, biz çalışmanın ekmekle yatmanın sefillikle ve sevmenin sevilmele ödendiği onurlandırıldığı bir düzenin hep karşılık bekleyen çocuklarıyız, saf sevgiyi öğreneceğimizi düşündüğümüz insanların bizden farkları olmadığını anladığımızda arayışımız son bulmaz, sadece aradıklarımız değişir.

Berkan Ulusinan

Tavşan

ne sen sihirbazsın ne de şapkadan tavşan çıkarmak senin numaran,
tavşan dağın yamacında beklerken neden sadece dağ imiş alçalan,
yüreğinde beslediğin yılanla bir olur mu hiç o masum hayvan,
dön bak şimdi yalnızlıktan başka ne var söyle o yüce dağa kalan

Berkan Ulusinan

Toprak Ata

yağmur damlaları, kurak topraklara ilahi şekilde can veren onlara yaşama hevesini hatırlatan damlalar
Gökyüzü Karanlık hava insanın içini ürpertecek kadar soğuk,hafif bir titreme dalgası tüm vucutta
insan yaratanına dönmek isteyen onunla karşılaşmak için gün sayan ve ömrünü boş şekilde geçiren insan
toprak için yağmur nedir,hayat mı,safılık mı yoksa ona can veren onu büyüten rengini veren bir tanrı mı
toprak nedir,altındaki varlıklarla bir bütünmüdür yoksa üzerindeki günahkarlara bakarak eğlenen yaramaz bir çocuk mu
mutlu olur mu acaba üzerinde yürüyen koşturan hayatın tüm zahmetlerine katlanan insanların kendine katılacağını bekleyip dururken
yoksa o bu görev için kendi aday değil de oda mı gönülsüz yapmaktadır işini, insanları ve onlarla birlikte onların günahlarını da örtmeyi
binlerce milyonlarca yıldır oda kırgındır belki üzerindeki ve bu yüzden bize kin gütmüştür yıllarca
gökyüzünü seyrediyordur belki oda bulutlara özlem duyuyordur,ağaç dallarına konan gökyüzünü arşılaman kuşların arada bir yanına uğraması üzmüştür belki onu belki üzerinde yaşayan canlıların yaşam hevesinden onların akittiği kanı süzmekten yorulmuştur,insanların pisliklerini tikiştirip kendi bedenine hapsetmesinden
oda gökyüzü olmak istiyordur belki,kimsenin kirletemediğini düşündüğü masmavi görünen berrak,bulutlardan adacıklar olan gökyüzü ona şimdiki halinden daha cazip geliyordur belki
ama toprak tam olarak birşeyden emindir,onu yaşamı veren gökyüzü hayat kaynağını sunan bulutlar sadece belirli zamanlarda onun özendiği şeylerdir sadece baharda insana ne kadarda benzer toprak arzuları,hırslı,bazanda saflığı bolluğu.Belki de insanla bu kadar benzemesinin nedeni insanın toprağın çocuğu olmasındandır
belkide insanın önünde sonunda tekrar ona hayat verenle buluşmasıdır hayat,belki de toprak bunu bekler bizi bir parçasını alttan izlerken
O gün gelip çattığında kim eğlenecektir acaba,üzerinde yıllarca onun kendi parçası olduğunu unutup tüm pisliklerini örttüğü yer insanın onu nasıl karşılayacaktır kim bilir
O gün Hesap günüdür toprak için,sana hayat sunan yaşam kaynağı olan atana neler yaptıysan misliyle ödeme günüdür ey insanoğlu,ey topraktan yaratılan
Belki bir umut toprağa şevkatle rahmet yağdıran gökyüzünü hatırlar toprak o ki gökyüzü ona nasıl hayat sunmuş,kurduğunda nasıl bağışlayıcı olmuşsa o da insana bağışlayıcı olur belki
İnsanında toprakla alıp veremediği vardır belki kim bilir yaşamında,kimisine ey toprak sen rahmet olurken bana bataklık misali içindeki cehennemi sundun
sen benden hangi hakla hesap sorarsın,sen övgüde merhametide rahmet sunduğundan beklemelisin dediğinde ey atamız sen nasıl cevap vereceksin bize
Sen Rahmet verirken seçici olursun,ancak yine sen hesap sorarken kabadayı misali hepimizi aynı kefedede beklersin ey atam dediğinde ne olur bilinmez,
ancak bilinen şudur ki toprak insana gökyüzü toprağa ahkam keser,ancak insanın ahkam keseceği sadece kendisidir.

Berkan Ulusinan